

TIJDSCHRIFT

VOOR

NEERLAND'S INDIE.

Achtste Jaargang.

DERDE DEEL.

BATAVIA.

TER DRUKKERIJ VAN HET BATAVIAASCH GEBOOTSCHAP.

1846.

MENGELINGEN.

Een paar Timoresche anecdotes.

I.

Zeker regent van het eiland *Rottie*, die in 182* bij den resident van *Timor* kwam, en aldaar voor 't eerst in zijn leven *thee* dronk, vernam, dat het gebruik daarvan in ziekten, en bijzonder bij koorts en verkoudheid, zeer verkwikkend en nuttig kan zijn. Hij vroeg daarom met zichtbare belangstelling naar den naam van den drank, en hoe men dien toebereidde. Toen hij ten antwoord kreeg dat het *thee* was, zonder *thee* te zien, dacht hij aan Rottinesche *tee* (de ijzeren punt van een lans), terwijl hij het overige onderrigt, van namelijk op die *thee* kokend water te gieten enz., ook op de ijzeren punten toepaste.

Toen hij het volgende jaar andermaal de eer genoot van bij den resident *thee* te drinken, nam hij de vrijheid aan te merken: » Maar mijnheer de resident, hoe komt het toch dat ik geene goede *thee* heb kunnen koken? Ik heb ze in heet water gekookt, maar het wilde niet kleuren en bleef smakeloos; wees zoo goed van mij nogmaals te zeggen hoe men deze heeft klaar gemaakt.»

Na dat de resident aan dat verzoek voldaan had, her-

nam de regent : » Ik had geene theepot ; mogelijk is dat de oorzaak mijner mislukte proeve. »

— Onmogelijk , ten ware gij te weinig thee in het water hadt gedaan ; want uwe pot is mogelijk wat groot geweest.

— Zoo dacht ik ook , maar toen heb ik er nog meer *tee* bijgedaan ; doch het water kleurde niet ; slechts de smaak was nu eenigzins ijzerachtig.

— IJzerachtig ? Vanwaar hebt gij dan die thee ?

— Van mij zelven.

— Dat zal er dan ook thee naar wezen. Van waar hebt gij theepitten of planten bekomen ?

De regent zag den resident op die vraag zeer bedenkelijk aan , en meende dat men met hem een loopje begon te nemen ; hij zeide , met een gemaakt lachje : » Wij laten die bij den smid maken. » Nu was de beurt aan den resident om groote oogen optezetten ; doch hij werd spoedig overtuigd , dat de regent in ernst gesproken had , toen iemand aanmerkte : » Hij bedoelt mogelijk eene lans , want die heet in het Rottineesch *tee*. »

Toen het raadsel was opgelost , en het bleek dat de regent de eene *tee* na de andere in de groote pot met kokend water had gestopt en uren lang vergeefschen arbeid had verrigt , — toen kon men bijna niet tot bedaren komen. De regent had leergeld gegeven , en wist later zoo goed thee te zetten als de keukenmeid van den resident.

II.

In een dier heerlijke avonden , welke zoo veelvuldig op *Timor* zijn , deden eenige heeren eene wandeling naar den resident , en genoten te zijner eere , van aldaar een kopje thee te drinken. De Timorsche regent van K. . . . , die ontboden was om over zekere zaak gehoord te worden , genoot voor de eerste maal ook diezelfde eere , die hem echter weldra deed zuchten van

benauwdheid, en hem op dat oogenblik het lot der slavin, welke hem thee toediende, deed benijden. Maar ook deze was verre van te vreden, want dat eeuwigdurend heen en weder loopen, om aan den zoo het scheen onleschbaren dorst van den *radja* te voldoen, begon haar niet weinig te vervelen. Sommigen harer medebedienden riepen, wanneer zij weder achter kwam, met verbazing uit: » Nog al meer thee!” en anderen zeiden: » Die verwenschte *radja* schijnt wel een lek in zijn maag te hebben.” En toch was de arme man tegen wil en dank de onschuldige oorzaak van dat alles.

Het was toenmaals de mode onder de theedrinkers om, door het theekopje omgekeerd in het schoteltje te plaatsen, zonder een woord te spreken, den bedienden te kennen te geven, dat men geene thee meer verlangde. De regent, dit toen nog niet wetende, en dus ook niet dat sein gevende, werd weldra overladen met thee, onder welken last hij diep en zwaar zuchtte. De heer die naast hem zat hoorde dat wel, maar vermoedde dat zijn geweten hem misschien die diepe zuchten deed slaken; en zoo ging het gesprek zijnen gang, zonder dat het medelijden met den erg zweetenden en zuchtenden en blazenden regent werd gaande gemaakt. Slechts algemeen vermoedde men dat de man veel dorst moest hebben; en daar hij maar *thee* dronk, beschouwde men het als eene onschuldige liefhebberij.

Reeds lang bragt men zelfs den grootsten theedrinkers van het gezelschap geene thee meer, toen de *radja*, denkende dat hij den telkens wederom aangebragten kop zoo spoedig mogelijk moest uitdrinken, nog altijd zijn best deed met het verkoelen van het geurig vocht, hetwelk hij, in navolging van anderen zijn kopje niet op de fraaije tafel durvende zetten, ook niet gaarne een uur lang in de hand wilde houden. Toen hij

ongeveer anderhalf dozijn koppen (want zij waren groot van soort) had opgeslurpt, nam hij — op strafverligting bedacht — voortaan geen melk meer bij de thee; want daar hij er telkens een' goeden scheut van had bijgedaan, zoo had hij daardoor, tot zijn leedwezen, zich zelve de maat nog voller gemeten.

» Die drommelsche *radja!*» dacht de meid, toen ze de twintigste maal binnen kwam; maar zij wist niet dat de regent op dat zelfde oogenblik dacht: » Helaas, daar komt die drommelsche meid alweer aan! Zeker weer kokend heet! Ach, was ik maar wat vroeger of later hier gekomen! Of zou men mij straffen voor . . . ?» » Ach, mijn goede heer resident! — barstte hij eindelijk uit, — meent gij dat ik straf verdien, ik zal mij onderwerpen aan uw oordeel; maar straf mij toch, bid ik u, niet op deze wijze; ik kan niet meer drinken, of ik zal nog bersten van benaauwdheid!»

Wat er op deze taal, met een allerongelukkigst gezigt uitgesproken, volgde, behoeft niet verhaald te worden. De uitslag was, dat de regent de Europesche etiquette bij het theedrinken voortaan volmaakt verstond.

G. HEIJMERING.

Hoeveel heeft men niet van de groote theedrinkers van het gezelschap geene thee meer, toen de wijk, denkwende dat hij den teekens weeten aangebragen kop een spoedig mogelijk moest nitdraken, nog af- luid een deel met het verkoelen van het gen- rief vocht, netwelk hij, in navolging van anderen zijn kopje niet op de fraaije tafel durvende zetten, ook niet geene een uur lang in de hand wilde houden. Toen hij